

que corre hi haurà dos milions i mig més de cotxes en circulació, fent en conjunt dels que corren per territori nordamericà de 27 milions de cotxes.

PREVENTORIS

El Prof. Lazarus, de Berlín, ha cridat l'atenció sobre el fet de què mentre la mortalitat per malalties infeccioses ha minvat (incloent la tuberculosi) el tipus de mortalitat per malalties senils i presenils ha augmentat considerablement.

En 1927 moria més gent de malalties del cor i dels vasos que de totes les infeccions juntes i el doble que de tuberculosi.

La profilaxi contra les malalties és possible només, feta acuradament, en cas de què totes les persones, àdhuc les que aparentment frueixen de bona salut siguin examinades mèdicament dues vegades l'any.

El metge de família no està en situació de descobrir malalties en el seu període de començament—malgrat conegui bé la constitució del malalt—per raó de què no té els moderns aparells necessaris pel diagnòstic dels símptomes inicials. Els hospitals públics i les clíniques universitàries tracten només amb malalts ja declaradament diagnòsticats.

Per tant, el Dr. Lazarus proposa la creació de centres de diagnòstic precoç, en totes les especialitats, dotats de totes les modernes facilitats del diagnòstic.

Aquests establiments que anomena "preventoriums", no han de tenir cap relació amb les Caires de malalts o altres institucions oficials i haurien d'ésser instituïts per la mateixa professió mèdica, nomenant-se els especialistes per delegats d'aquesta.

Creu el Dr. Lazarus que l'examinació de tots els ciutadans—almenys dues vegades l'any—previndria molt les malalties senils, i encara que costosa la idea és certament bona.

LES MALALTIES I LA SEVA DISTRIBUCIÓ

Extret de "The Laucet".

L'estudi de les causes d'invalidesa és realment difícil. Primer, tenim davant l'aparent anomalia que els promedys de malalties d'una collectivitat augmenten ensems que llur salut millora, i és perquè una comunitat sana té una proporció grossa de

persones d'edat. Durant alguns anys. Ara ha estat minvant el general promig de mortalitat i el corrent progressiu vers la malaltia ha estat en conseqüència continuada. Fins on ha d'arribar la declinació de la xifra de mortalitat abans no apareixi una declinació del percentatge de malalties no ha estat encara descobert. En segon lloc, hem de recordar que la malaltia és difícil de definir; l'atac de lumbago que pot mantenir el miner allunyat de la mina potser no allunyarà el sabater de la seva tasca o al dependent del tamboret del seu despatx. D'ací que pesades ocupacions, malgrat que possiblement puguin ésser saludables en altra sentit, tenen tendències a experimentar xifres de malaltia massa carregades en proporció a la mortalitat de la professió. Sir Thomas Neill, qui darrerament ens recordà alguns d'aquests temes en el seu discurs d'obertura del Congrés Nacional de societats d'assegurances industrials i ha remarcat que el clima hi exerceix una poderosa influència i esmentà el cas dels homes ocupats en la construcció d'obres d'enginyeria i en l'edificació que estan exposats a l'acció del temps. D'acord amb el *Times* de 20 de novembre, digué que la duració mitjana de malalties és més crescuda al nord que al sud d'Anglaterra.

En les diferents ocupacions, per una mateixa malaltia, la duració és diferent i això és d'atribuir a les condicions climàtiques. Aquestes diferències són objecte d'estudis detinguts per part de l'*Industrial Health Research Board* (Junta de recerques sobre la salut als medis industrials). Així ha trobat predomini de desordres nerviosos en els impressors de Londres; trastorns digestius en els teixidors de Lancashire, etc. Hi ha raons psico-neuròtiques que compliquen el problema: també influeix el medi en què viu habitualment l'obrer, etcètera. S'esmenten observacions interessants de canvis de duració segons les condicions del treball.

El comentari acaba dient: "Ara que la malaltia ha esdevingut tan accentuadament una responsabilitat financiera i una càrrega per a la indústria i l'Estat, han d'augmentar-se els esforços per estudiar les seves causes i la seva prevenció. Actualment, el problema està ple de dificultats i no és d'estranyar que els sociòlegs metges s'orientin cap a les xifres de malaltia a despit de les estadístiques de mortalitat, consolant-se amb el pensament de què la mort no coneix amics".